

V této práci jsme se pokusili analyzovat celkem 35 různých testů, které tvoří naše soubory ukázek přijímacích zkoušek pro 5., 7. a 9. ročník, protože některé školy využívají testy společnosti Scio, reprezentují tato zadání dohromady 52 písemných zkoušek z českého jazyka a literatury.

Podle našich zjištění je v testech kladen důraz hlavně na jazykovou výchovu, zejména na ortografii. Uchazeči rozlišují věty, ve kterých jsou (či nejsou) pravopisné chyby, především prostřednictvím korektur a doplňovacích cvičení prokazují, že zvládají pravopis lexikální, morfologický i syntaktický ve větě jednoduché i v souvětí.

Vedle toho se rovněž velmi často objevují testové úlohy, jež vycházejí z práce s textem. Žáci především posuzují, zda daná informace vyplývá (nebo nevyplývá) z daného úryvku, zkoumají pravdivost předkládaných tvrzení o nějakém článku atp.

Z lingvistického učiva se v zadání hojně vyskytuje také určování slovních druhů a větných členů, mnohdy jsou prověřovány kompetence, které se týkají gramaticky správných tvarů slov – ať už jde o jejich vytváření, rozpoznávání či doplňování do textu. V mnoha testech se také setkáme s úlohami, ve kterých řešitelé hledají k daným původem českým či přejatým výrazům synonyma (popř. antonyma apod.).

Četné jsou rovněž úkoly, v nichž uchazeči dokazují, že jsou schopni vyžít literární a stylistickou terminologii.

Snažili jsme se rovněž zjistit, které úlohy dělají žákům největší potíže. Došli jsme k závěru, že úspěšnost řešitelů nezávisí na typu úkolu, ale spíše na konkrétním zadání, konkrétním jevu.

Žák, který se připravuje ke zkouškám, by se podle našich zjištění měl zaměřit na jazykové učivo (hlavně na pravopis) a trénovat řešení úkolů, které vyžadují práci s obsahovou stránkou textů.